

Medlem (J. L. Hansen) om det af mig stillede Underændringsforslag. Paragraffen lyder saaledes: „Nettoudbyttet af Bankens Virksomhed skal, for saa vidt det ikke af Stortinget bestemmes overført til Grundfonden, anvendes til Dannelsen af Reservefond“. Det ærede Medlem vil altsaa have set, at det norske Storting ikke er bange for den Ulejlighed at tage Bestemmelse herom, og at man ikke i Norge har anset det for overflødigt, at det var Lovgivningsmagten, som bestemte et saa vigtigt Forhold som dette.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal ikke opholde Forhandlingerne længe. Der er jo ganske vist mange Ændringsforslag, men de ere allerede blevne drøftede mellem de forskellige Medlemmer, som have haft Ordet, og derfor kunne mine Bemærkninger være ganske korte. Ændringsforslagene dele sig jo i 3 Hovedgrupper, Udvalgets Ændringsforslag, nogle faa Ændringsforslag, som jeg har stillet, og som have fundet Udvalgets Tilslutning, og endelig nogle Mindretalsændringsforslag.

Hvad de Ændringsforslag, jeg selv har stillet, angaar, saa er Hovedopgaven med dem at sige det ganske udtrykkeligt, at Statens Hæftelse er begrænset ved denne Grundfond paa 20 Mill. Kr. Jeg anser det i og for sig for at være overflødigt at udtale det, thi jeg har ikke næret nogen som helst Tvivl om, at saaledes som Forslaget var forelagt i Folketinget, og saaledes som det var vedtaget af dette, kunde det ikke forstaas paa nogen anden Maade. Jeg har desuden forsikret mig om, at oppe i det norske Finansministerium nærer man ingen som helst Tvivl om, at den norske Stat ikke hæfter for den norske Hypotekbanks Obligationer udover den Grundfond, som er lagt. Jeg har altsaa anset det for i og for sig overflødigt at præcisere dette skarpere, end det allerede fremgaar af de Bestemmelser, der vare i det oprindelige Forslag, men da nu en Gang Tvivlen var kommen frem, og da det syntes, at man paa dette Punkt vilde søge at skabe en Hindring for Lovforslaget, har jeg ikke havt noget imod, at det udtrykkelig blev udtalt, at Statens Hæftelse er begrænset ved Grundfonden. Det er altsaa det, som sker ved det af mig stillede Ændringsforslag. Det glæder mig, at det har fundet Tilslutning, og jeg skal anbefale det.

Derefter er der jo en lang Række Ændringsforslag, hvoraf langt de fleste ere

stillede af hele Udvalget. En Del af dem er redaktionel, og en Del mere indgribende. Jeg kan sige, at jeg kan tiltræde dem alle, om end med forskellig Glæde. Jeg vil indrømme, at nogle af dem ere Forbedringer, men jeg kan ikke andet end sige, at andre vilde jeg helst have været fri for. Ikke desto mindre mener jeg, at min Stilling til en Sag af saa stort et Omfang nødvendigvis maatte være den, at for saa vidt jeg ikke fandt det uforeneligt med selve Bankens Væsen at modtage en Ændring, maatte jeg erklære mig villig til at forhandle derom. I Henhold hertil er jeg gaaet med til alle disse Ændringsforslag. Det vigtigste af dem angaar Omordningen af selve Bankens Bestyrelse. Der er her sat ind et nyt Organ, idet man har villet have et Tilsynsraad paa 5 Medlemmer, hvoraf de 4 vælges af Rigsdagen og 1 af Finansministeren. I Folketinget var der ogsaa Tale om et saadant Tilsynsraad, og der forelaa et Forslag, men det var af en anden Art end dette. Det var et Tilsynsraad, hvortil Kreditforeningerne skulde have Indstillingsret, og noget saadant maatte jeg absolut modsætte mig, fordi det vilde stride mod Bankens Væsen, mod det, som er Grundnerven i det hele, nemlig, at alle private Interesser skulde være fjernede fra denne Bank. Det er jo en Hovedbetingelse for, at man overhovedet kan opnaa, hvad man vil, nemlig, at Bankens Obligationer komme ind paa det franske Marked til et lavere Stempel. Det maatte jeg altsaa absolut modsætte mig. Naar derimod Rigsdagen vælger Tilsynsraadet, er det Statsmyndighederne, som have Ordet her ogsaa. Der er derfor heri ikke noget, som strider mod Bankens Væsen, og jeg behøver da ikke absolut at modsætte mig det. Jeg har ogsaa i Folketinget udtalt, at noget saadant var vel foreneligt med Bankens Natur, om jeg end ikke kunde tilraade det i og for sig; jeg tror heller ikke, der er vundet meget ved det. Naar det imidlertid skal frem og skal ind i Loven, ser jeg ogsaa hellere, at Forslaget herom kom fra dette Ting end fra det andet Ting. Der har i de senere Aar været rettet en Bebrejdelse mod det andet Ting for, at det havde en vis Tilbøjelighed til at skabe, hvad jeg vil kalde Rigsdagsfunktionarisme, smaa Bestillinger for Rigsdagsmænd, som disse vare glade ved, og jeg vilde nødig, at man med nogen Ret skulde sige, at der var en saadan Tilbøjelighed i det andet Ting. Jeg tror ikke, at der er nogen Tilbøjelighed i dette Ting i saa Henseende; det er ikke det, som har været ledende,